

Sygn. akt II AKa 434/21

Sygn. akt II AKa 434/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Izabela Szumniak (spr.)

Sędziowie: SA Dorota Radlińska

SA Katarzyna Capałowska

Protokolant: sekretarz sądowy Ewelina Turlej

przy udziale prokuratora Marzeny Kiełek - Łopińskiej

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2023 roku sprawy:

A. Ś., syna J. i E. z domu P., urodzonego (...) w S.,

oskarżonego o czyn z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 18 sierpnia 2021 r. sygn. akt V K 272/19

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok ;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. W. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 1440 (jeden tysiąc czterysta czterdzieści) złotych, powiększone o 23 % VAT, za obronę z urzędu oskarżonego A. Ś., wykonywaną w postępowaniu odwoławczym przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie;

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za instancję odwoławczą, w tym kwotę 700 (siedemset) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE	
Formularz UK 2	Sygnatura akt II AKa 434/21

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 18 sierpnia 2021 r., sygnatura akt V K 272/19

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Sąd odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.
	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obrazy przepisów postępowania, mającej istotny wpływ na treść wyroku tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 92 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k., polegającej na dokonaniu błędnej oraz z naruszeniem zasady obiektywizmu oceny zgromadzonych dowodów osobowych, poprzez brak kompleksowej i pogłębionej oceny zeznań kluczowych świadków, a zwłaszcza J. P., P. P., J. B., M. T., ograniczając się do ich wybiórczej i pobieżnej analizy, bez należytego powiązania ich depozycji z całością</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>

wyjaśnień oskarżonego, zwłaszcza wnikliwego i wszechstronnego zbadania czy w zachowaniu oskarżonego wyczerpane zostały wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa oszustwa zwykłego stypizowanego w art. 286§ 1 k.k., tj wprowadzenia przez oskarżonego w błąd pracowników (w tym osób decyzyjnych) (...), jak również zbadania czy oskarżony obejmował swoją świadomością, że w/w podmiot rozporządzający mieniem czyni to z niekorzyścią dla siebie, jak również bezpośredniego zamiaru kierunkowego oskarżonego doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w/w pokrzywdzonej przy zawieraniu przez niego w latach 2010 i 2011 umów pożyczek, a w konsekwencji

Błąd w ustaleniach faktycznych z pominięciem zasady rozstrzygania wątpliwości na korzyść oskarżonego, polegający na tym, że zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniany w sposób swobodny i obiektywny, pozwala na uznanie oskarżonego winnym popełnienia czynów przypisanych w punkcie I i II sentencji zaskarżonego wyroku w kumulatywnym zbiegu (oszustwa klasycznego z finansowym) podczas gdy prawidłowa kwalifikacja prawna w zakresie obydwu zarzucanych czynów powinna być rozpatrywana przez pryzmat wyczerpania przez oskarżonego znamion z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k., zwłaszcza, że rzetelna i wszechstronna ocena całokształtu materiału dowodowego nie pozwala na niewątpliwe ustalenie, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał wszystkie znamiona art. 286 § 1 k.k., a w rezultacie

Rażącą niewspółmierność orzeczonych kar jednostkowych

oraz kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 7 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności zwłaszcza w kontekście nieprawidłowo przyjętej kwalifikacji prawnej, a dodatkowo

Obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku tj. art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 202 § 5 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k., polegającą na naruszeniu prawa oskarżonego do obrony w postępowaniu przygotowawczym i dokonanie przesłuchania podejrzanego w dniu 10.10.2021 r., dzień po zmianie na surowszą kwalifikacji prawnej czynów zarzucanych oskarżonemu oraz wbrew wnioskowi obrońcy o przesunięcie terminu zaplanowanej czynności, a co więcej przed wydaniem pisemnej opinii sądowno – psychiatrycznej biegłych lekarzy psychiatrów, co do stanu psychicznego oskarżonego w chwili zarzucanych mu czynów, oraz co do ewentualnego braku przeszkód brania udziału oskarżonego w dalszych czynnościach procesowych i podjęcia samodzielnej obrony, wobec wątpliwości prokuratora w tym zakresie, który zwrócił się o wydanie tejże opinii, jak również

Obrazę mającą istotny wpływ na treść wyroku art. 424 § 1 – 3 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. w zw. z art. 45 ust. 1 Konstytucji w zw. z art. 6 ust. 1 – 3 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności poprzez zachwianie toku myślowego i ciągu logicznego Sądu Orzekającego w I instancji sporządzającego uzasadnienie wyroku na formularzu oraz przez brak możliwości dla oskarżonego oceny prawidłowości ustalonego stanu faktycznego, skoro zapoznać się może tylko ogólnikowo z poszczególnymi

	<p>faktami i potwierdzającymi lub zaprzeczającymi je dowodami, co skutkuje nieprawidłowym i nieczytelnym sporządzeniem uzasadnienia, które w efekcie nie nadaje się do poddania go kontroli instancyjnej</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Ad 1 i 2</p> <p>Niezasadne są sformułowane przez obrońcę zarzuty naruszenia przepisów postępowania wskazanych w punkcie 1. (litera i. apelacji).</p> <p>Podjęta przez obrońcę próba wykazania naruszenia przez sąd zasady swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.) okazała się być nieskuteczna. Obrońca nie wykazał bowiem rzeczywistych i konkretnych błędów faktycznych lub logicznych w rozumowaniu sądu, czy też niezgodności przeprowadzonej oceny z wiedzą oraz doświadczeniem życiowym. Wbrew zarzutom Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny całokształtu zgromadzonych dowodów, w tym w szczególności wyjaśnień oskarżonego A. Ś. i zeznań przesłuchanych świadków, w tym J. P., P. P., J. B. i M. T.. Ich analiza, wbrew twierdzeniom obrony dokonana została rzetelnie, a nie pobieżnie czy wybiórczo. Na podstawie zeznań tych świadków, jak prawidłowo skonstatował Sad meriti udało się ustalić mechanizm jaki funkcjonował w (...) w okresie popełnienia czynów przypisanych oskarżonemu. Prawidłowo wskazał, że zeznania te korespondują ze sobą i uzupełniają się wzajemnie oraz znajdują potwierdzenie w zgromadzonej</p>		

w sprawie dokumentacji. Nie sposób na podstawie tych zeznań wysnuć wniosku lansowanego przez obronę, że oskarżony swoim zachowaniem nie wyczerpał znamion pomocnictwa do przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 k.k. Fakt zaangażowania poszczególnych, decyzyjnych w zakresie rozporządzania mieniem pokrzywdzonej osób w przestępczy proceder w żadnym razie nie wyklucza możliwości przyjęcia, że określone osoby dopuściły się oszustwa, a oskarżony, działając z pełną świadomością i zamiarem aby tego dokonały dopomógł temu. Słusznie podkreślił Sąd I instancji, że informacje jakimi dysponował oskarżony, godząc się na udostępnienie swoich danych, podpisanie umowy kredytowej bazującej na nierzetelnych dokumentach, jak też następnie występując o zawarcie umowy o linię pożyczkową nie pozostawiają wątpliwości, iż swoim umyślnym działaniem wyczerpał dyspozycje wszystkich przepisów wskazanych jako podstawa prawna, w tym i pomocnictwa do przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Oskarżony pomógł wprowadzić w błąd osoby reprezentujące bank co do swoich możliwości i zamiaru spłaty zaciągniętych kredytów i finalnie doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzony (...). Działał z pełną świadomością, iż nie będzie osobiście regulował zobowiązań wynikających z podpisanych umów oraz miał pełną wiedzę, że jego osoba służyła innym jako pomoc w wyłudzeniu pieniędzy. Gdyby miało być tak, co podkreślał Sąd Okręgowy w uzasadnieniu, że osoba, która miała regulować spłaty miała takie możliwości, to niepotrzebny byłby udział oskarżonego w tym

procederze. Trudno w takiej sytuacji tłumaczyć zachowanie oskarżonego naiwnością czy bezrefleksyjnością, zwłaszcza w kontekście kwoty pożyczki opiewającej bagatela na 3.350 000 złotych.

Prawidłowo zatem skonstatował Sąd Okręgowy dokonując oceny zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, że pomocnik, w tym przypadku oskarżony Ś. może nie być w pełni poinformowany o zamiarze sprawcy i wystarczy, że przewiduje możliwość popełnienia przez głównego sprawcę przestępstwa, na co się godzi, udzielając pomocy. Oczywistym jest, że oskarżony nie miał świadomości całej siatki przestępczych powiązań w (...). Nie wiedział, bo wtajemniczenie go w szczegóły proceduru nie było potrzebne, jaki był mechanizm poszczególnych działań, oraz które z osób decyzyjnych same brały udział w przestępstwach na szkodę reprezentowanej pokrzywdzonej, a które zostały wprowadzone w błąd akceptując dokumenty podpisane przez oskarżonego. Tym samym Sąd meriti prawidłowo i rzetelnie ocenił zeznania wszystkich wskazanych w apelacji świadków i dał im wiarę. Inne natomiast, niż obrońca na ich podstawie wysnuł wnioski. Słusznie zatem przyjął, że sposób działania poszczególnych zaangażowanych w proceder osób i ograniczona wiedza oskarżonego co do mechanizmu działania sprawców nie mogą ekskulpować jego odpowiedzialności za przypisane mu czyny z art. 18 § 3 k.k w zw. z art. 286 § 1 k.k. i z art. 286 § 1 k.k. Zarówno w zakresie czynu I i II oskarżony miał świadomość, że wbrew podjętemu przez siebie osobiście zobowiązaniu

nie będzie spłacał wynikających z zawartych umów należności.

Ad 3

Sąd Apelacyjny nie podzielił zarzutu wymierzenia oskarżonemu A. Ś. rażąco niewspółmiernie surowych kar jednostkowych oraz kary łącznej pozbawienia wolności. Powyższe jest przy tym konsekwencją nieuwzględnienia zarzutów kwestionujących przypisanie oskarżonemu czynów z art. 286 § 1 k.k. Uznając natomiast przyjętą przez Sąd I instancji kwalifikację prawną czynów za prawidłową nie sposób jest przyjąć, że wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe i kara łączna pozbawienia wolności są rażąco, niewspółmiernie surowe.

Niewspółmierność o jakiej mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k. zachodzić może tylko wówczas gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary można było przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a karą jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo. Biorąc pod uwagę wszystkie podniesione wyżej okoliczności Sąd Apelacyjny stwierdza, że kary jednostkowe w niższym wymiarze musiałyby zostać uznane, za niewspółmiernie łagodne, a tym samym niezgodne z zasadami prewencji indywidualnej ale również społecznym poczuciem sprawiedliwości. Oczywiście jest przy tym, że sankcja karna stanowi reakcję na popełnione przestępstwo.

Celem kary jest okazanie społecznej dezaprobaty wobec czynu i wskazanie społeczeństwu granic akceptowanego zachowania. Kara winna być jednak przede wszystkim zasłużona i sprawiedliwa. Wymierzone przez Sąd meriti w dolnych granicach ustawowych zagrożeń kary jednostkowe uwzględniają wszelkie okoliczności towarzyszące popełnieniu przestępstwa, spełniają wymóg sprawiedliwości, proporcjonalności. Są zdolne do powstrzymania oskarżonego przed popełnianiem przestępstw w przyszłości, stanowią najbardziej adekwatną reakcję na popełnione przez sprawcę przestępstwa. Uwzględniają wymienione w uzasadnieniu orzeczenia okoliczności obciążające, które były w stosunku do osoby oskarżonego przeważające.

Prawidłowo również, na zasadzie asperacji ukształtowana została kara łączna pozbawienia wolności.

Ad 4.

Sąd Apelacyjny nie podziela zarzutu naruszenia prawa do obrony w związku z przesłuchaniem oskarżonego bez obecności obrońcy w dniu 10.10.2019 r. (w apelacji błędnie wskazano dzień 10.10.2021 r.). Bezspornie obrońca oskarżonego wniósł o przesunięcie terminu tego przesłuchania na inny, co nie zostało uwzględnione. Niemniej jednak jak wynika z protokołu przesłuchania (k. 881 akt) oskarżony został o całej sytuacji w tym wniosku o przesunięcie i jego powodach poinformowany i wyraził zgodę na przeprowadzenie czynności z jego udziałem bez obecności obrońcy. Ponadto, jak wynika z opinii sądowno

– psychiatrycznej (k. 896 – 901) biegli uznali, że oskarżony w czasie czynów i postępowania miał w pełni zachowaną poczytalność i jest zdolny do udziału w postępowaniu przed sądem oraz prowadzenia samodzielnej, rozsądnej obrony. Co więcej, mimo opinii tej treści oskarżony nadal, przez całe postępowanie korzystał z pomocy obrońcy z urzędu i miał możliwość (z której skorzystał) w toku postępowania przed sądem składania wyjaśnień w jego obecności.

Ad 5.

Nie jest trafny zarzut kwestionujący możliwość sporządzania uzasadnień orzeczeń na formularzach. Taka forma uzasadnienia jest w szczególności wskazana przy nieskomplikowanych stanach faktycznych i sprawach niezłożonych osobowo, jak sprawa niniejsza. Inną kwestią pozostaje umiejętność skorzystania z formularza przez konkretną osobę sporządzającą uzasadnienie wyroku. W przedmiotowej sprawie wyrok, wbrew twierdzeniom skarżącego w pełni nadaje się do poddania go kontroli instancyjnej, w tym również w kontekście formy i stylu sporządzonego uzasadnienia. Sad Apelacyjny nie podziela zapatrywania obrońcy, że uzasadnienie Sądu meriti zawiera niepełne informacje o motywach podjętego rozstrzygnięcia. Wręcz przeciwnie, spełnia wymogi określone w art. 424 k.p.k. jest ono klarowne i usystematyzowane mimo nielicznych uchybień w zakresie zastosowania konkretnych tabel. W obecnym stanie prawnym, z uwagi na treść art. 455 a k.p.k. nie jest przy tym możliwe uchylene wyroku nawet w sytuacji gdyby uzasadnienie

orzeczenia nie spełniało wymogów określonych w art. 424 k.p.k.		
Wniosek		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez modyfikację opisu i kwalifikacji prawnej czynu w jego pkt I oraz II jak również zmianę orzeczenia o karze łącznej w pkt III sentencji zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z jego treści art. 286 § 1 k.k. (a w konsekwencji art. 294 § 1 k.k.) i przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał w zakresie czynów przypisanych mu w pkt I oraz II sentencji wyroku znamiona występkę z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k., a w konsekwencji uznania winy oskarżonego za te czyny orzeczenia kar jednostkowych w dolnych granicach zagrożenia ustawowego, a w rezultacie wymierzenie kary łącznej nieprzekraczającej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, z jednoczesnym oddaniem oskarżonego pod dozór kuratora oraz utrzymanie wyroku w mocy w pozostałym zakresie, ewentualnie w przypadku nieuwzględnienia</p> <p>Uchylenie wyroku w całości oraz przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Wnioski, wobec niepodzielenia przez Sąd Apelacyjny zarzutów apelacji są niezasadne.		

<p>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>	

<p>Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności.</p>	
-----	-----
<p>ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Całość rozstrzygnięcia Sądu I instancji</p>	
<p>Zwiążle o powodach utrzymania w mocy.</p>	
<p>Sąd Apelacyjny nie podzielił zarzutów apelacji i nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku o zmianę wyroku w kierunku wskazanym przez obrońcę. Brak jest również podstaw do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
-----	-----
<p>Zwiążle o powodach zmiany.</p>	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia.		
-----	-----	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
-----	-----	
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
-----	-----	
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
-----	-----	
5.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----

Zwięźle o powodach uchylenia.		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
	-----	-----
Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
		<p>Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. W. kwotę 1440 (jeden tysiąc czterysta czterdzieści) złotych, powiększoną o należny VAT, z tytułu wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu A. Ś. w postępowaniu odwoławczym, według stawek dla obrońców z wyboru uwzględniając w tym zakresie wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022 r.</p> <p>Zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za instancję odwoławczą, w tym kwotę 700 (siedemset) złotych tytułem opłaty, nie znajdując podstaw</p>

do zwolnienia go od ich
ponoszenia.

PODPIS		
Izabela Szumniak Dorota Radlińska Katarzyna Capałowska		
1.3 Granice zaskarżenia		
Wpisać kolejny numer załącznika 1#		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcia z pkt. I, II i III wyroku	
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2 Podniesione zarzuty		

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana